

Beantwoording vragen.

1.

In de Omgevingswet is een uitgebreid overgangsrecht opgenomen (hoofdstuk 22 Ow).

In het overgangsrecht van de Invoeringswet Omgevingswet (verder: IOw) is gekozen voor een eerbiedigende werking voor op de datum van inwerkingtreding van de Omgevingswet reeds lopende procedures. Dit betekent dat een voorbereidingsprocedure voor besluitvorming die in gang is gezet vóór de datum van inwerkingtreding van de Omgevingswet en waarvan de besluitvorming, inclusief een eventuele bezwaar- en beroepsprocedure tegen dat besluit, op die datum nog niet is afgerond, wordt afgewikkeld volgens het oude recht.

Met het 'oude recht' worden zowel de inhoudelijke als de procedurebepalingen bedoeld die op die besluiten van toepassing zijn. Ongeacht of die vervanging gepaard gaat met geen enkele, slechts geringe of juist ingrijpende wijzigingen, is het voor alle bij de besluitvorming betrokken partijen (inclusief de bestuursrechter) het meest overzichtelijk als de spelregels niet tussentijds worden gewijzigd, ongeacht de fase waarin de besluitvorming zich op de datum van inwerkingtreding van de Omgevingswet bevindt.

Na inwerkingtreding van de Omgevingswet geldt dat bestemmingsplan voor de uitvoeringspraktijk, bijvoorbeeld voor vergunningverlening, als onderdeel van het tijdelijke deel van het omgevingsplan (dit is geregeld in artikel 4.6, lid 1, onder g IOw). Voor de beroepsprocedure zelf blijft het plan evenwel gelden als een bestemmingsplan, immers gedurende die beroepsprocedure blijft het oude recht op het bestemmingsplan van toepassing.

Als tegen een (onderdeel van het) bestemmingsplan beroep is ingesteld, maar dit (onderdeel van het) bestemmingsplan wordt wél geschorst in een voorlopige voorzieningsprocedure, dan treedt dat (onderdeel van het) bestemmingsplan niet in werking. Na inwerkingtreding van de Omgevingswet geldt dat (onderdeel van het) bestemmingsplan voor de uitvoeringspraktijk dus nog niet als onderdeel van het omgevingsplan.

Een eventueel onderliggend-voorafgaand bestemmingsplan geldt dan volgens het overgangsrecht van de IOw als onderdeel van het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Voor de beroepsprocedure zelf blijft het (onderdeel) gelden als een (onderdeel van het) bestemmingsplan, immers gedurende die beroepsprocedure blijft het oude recht op het bestemmingsplan van toepassing (zie Kamerstukken II, 2017–2018, 34 986, nr. 3, p. 461).

Voor de gevallen waarvoor het nieuwe recht wél gaat gelden, dus als er bijvoorbeeld vóór 1 januari 2024 slechts een voorontwerp bestemmingsplan ter inzage is gelegd of als ná 1 januari 2024 het omgevingsplan wordt gewijzigd, is het interessant om te wijzen op complicaties bij rechterlijke vernietiging van (delen van) het omgevingsplan.

Voor de in bestemmingsplannen opgenomen binnenplanse vergunningenstelsels geldt het overgangsrechtelijke regime voor vergunningen. Verleende binnenplanse vergunningen gaan géén deel uitmaken van het omgevingsplan, maar gelden ná 1 januari 2024 als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit.

2.

Rechtsbescherming in deze zin dat er minder inspraak is voor burgers is niet het geval. Er dient een participatietraject te worden doorlopen en er is inspraak. Het ontwerp wijziging Omgevingsplan dient ter inzage te worden gelegd voor een ieder. Hierop kunnen zienswijzen worden ingediend. Vervolgens wordt het ontwerp ter vaststelling aan de Raad voorgelegd. Belangrijk om hierbij op te merken is dat verplicht is om aan te geven welke rol publieksparticipatie heeft gespeeld. Als de Raad het Omgevingsplan heeft vastgesteld in bekend gemaakt bestaat de mogelijkheid van beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.